

[Ernst Schmidt]

muligvis spares megen offentlig transport, hvis man kunne sikre skolebørnene på deres vej til skole. Det har vi i hvert fald i fremskridtspartiet haft opmærksomheden henvendt på og har arbejdet på at få gennemført i de kommuner, hvor der var en besparelse at hente, for vi mener, at alle former for transport skal have forhold, der giver størst mulig sikkerhed. Men fremskridtspartiet mener som sagt ikke, at der under den regering, vi har nu, er nogen mulighed for at investere deri; vi har simpelt hen ikke en krone til overs til den slags investeringer.

Dernæst vil jeg lige sige noget i anledning af den forrige talers bemærkninger om cyklisternes moral i trafikken. Cyklister er jo nok, som folk er flest – de er måske forhenværende bilister – men jeg står her med et udklip fra Fyens Stiftstidende fra tirsdag den 3. november i år, som jeg gerne vil have lov til at citere lidt fra. Overskriften lyder:

»Politi går i aktion mod cyklister. De blæser på færdselsreglerne«.

Det var jo en grim overskrift, og så prøver man at kigge på, hvad det nu er, der er sket i Odense, og dér står:

»Blandt de værste forseelser er manglende respekt for lyssignalerne. Alt for mange smutter over for rødt i lyskrydsene. Især er det en yndet forseelse at dreje til højre i krydsene trods det røde lys. Cyklisterne kører rask væk med den største frejdighed på fortovene, og desuden er der mange mørke cyklister, altså cykler helt uden lys, og med mangelfuldt lys.«

Det har medført, at man har undersøgt 500 køretøjer ved en § 77-razzia. Det blev nødvendigt at skrive 79 rapporter, hvoraf der alene var 38 mørke cyklister og 10 cyklister, hvis cykel havde andre fejl. Politiet fandt kun 11 bilister, hvis biler havde lygtefejl, og 10 havde glemt kørekortet derhjemme. Hvis vi får mange flere cyklister, må vi altså nok tage ad notam, at det kan medføre helt andre trafikale risikomomenter. Det er også en ting, der skal ind i billedet.

Inden jeg slutter mit indlæg her i første omgang, skal jeg sige noget om de dagsordener, som er fremsat. Da vi som sagt i gruppen ikke har partidisciplin, kan det være, at der er en del, der kunne tænke sig at stemme for den dagsorden, som bl.a. regeringen har fremsat. Jeg skal ikke opfordre til det. Jeg vil

derimod på vegne af et stort flertal i gruppen fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at føre en samfundsøkonomisk politik, som giver mulighed for nødvendige trafik- og transportinvesteringer, således at f.eks. ingen arbejder af økonomiske grunde er nødt til at cykle på arbejde i usund og risikofyldt trafik.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Med fare for at blive skældt ud for at være kommaretter vil jeg sige, at regeringen ikke har fremsat noget dagsordensforslag, men det har de, der har lyttet til debatten jo hørt.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Hr. Ernst Schmidt startede sit indlæg med at kritisere forespørgslen og sagde bl.a., at det efter hans opfattelse var en poppet forespørgsel.

Jeg vil gerne sige til hr. Ernst Schmidt og andre, der måske deler hans synspunkt, at jeg mener, vi med tak skal modtage og debattere ethvert initiativ, der bliver taget for at forbedre færdselssikkerheden, især for de svage trafikgrupper. Vi kan selvfølgelig være uenige i det, der bliver sagt, men jeg mener aldrig, at man kan kalde noget poppet, der går ud på at forbedre færdselssikkerheden; dertil har vi alt for mange færdselsdrab her i landet, især blandt de svage trafikgrupper.

Jeg må derfor tage afstand fra den pågældende udtalelse; den dækker ikke fremskridtspartiets gruppe.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal tale om en gruppe cyklister, der i hvert fald ikke er forhenværende bilister, nemlig børnene. Jeg vil gerne starte med et citat fra den bog, der hedder »Små cyklister«, og citatet er fra en artikel af cand.polit. Peter Elming, der på s. 12 skriver:

»Men det samfund, der prioriterer travle voksnes hurtige transport fremfor deres